

Full diocesà

1 de juliol del 2018

p5 –Més informació sobre el curset d'estiu a Vic

p6 i p7 –Celebrat el pelegrinatge a Lurdes de les Hospitalitats de Vic i Solsona



Jornada de responsabilitat en el trànsit

Avui, primer diumenge de juliol, com cada any l'Església vol tenir un record especial pel món de la mobilitat i els desplaçaments.

Celebrem aquesta jornada que vol posar-nos en alerta permanent en l'àmbit de la circulació, ja sigui amb cotxe, autocar o a peu. Tots formen part d'aquest món i tots en podem ser víctimes en un moment a altre.

Estem en ple estiu, i això vol dir que farem desplaçaments d'aquí cap allà i hem de ser conscients dels possibles riscos que tenim i procurar no provocar-ne als altres.

enguany celebrem les noces d'or de la Pastoral de la Carretera, aquest departament posat en marxa ara fa cinquanta

anys i que de manera incansable i silenciosa està treballant per fer entendre als conductors que ens cal respectar la nostra vida i la dels altres. «Recordeu que sempre estaré amb vosaltres», és el lema escollit per a celebrar aquesta efemèride. Paraules de Jesús que ens donen la confiança que sempre el tenim i el tindrem al costat nostre.

Fa mig segle, la nostra Església començava aquest projecte d'humanització de les carreteres i la conducció.

En l'eucaristia d'avui hem de donar gràcies per aquests cinquanta anys del departament de Pastoral de la Carretera i pregar per tots aquells que en aquest temps han perdut la vida o han quedat malferits per les nostres rutes, llunyanes moltes vegades de les seves pròpies famílies.

«Déu no va fer la mort, ni li agrada que l'home perdi la vida»

Diümenge XIII durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre de la Saviesa

Déu no va fer la mort, ni li agrada que l'home perdi la vida; tot ho ha creat perquè existeixi, ha format el món perquè l'home visqui, sense posar-hi cap mena de verí de mort. El reialme de la mort no és de la terra, perquè la bondat i la justícia són immortals. Déu no creà l'home sotmès a la mort, sinó a imatge de la seva existència eterna. Però l'enveja del diable va introduir la mort al món, i els partidaris d'ell són els qui en fan l'experiència.

(1,13-15.2,23-24)

Salm responsorial

Amb quin goig us exalço, Senyor!

(Salm 29)

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, vosaltres teniu abundantment de tot: fe, doctrina, coneixement, interès per tot, i fins l'amor amb què us estimem. Sigueu també generosos en aquest favor que us demano. Coneixeu prou bé la generositat de Jesucrist, el nostre Senyor: ell, que és ric, es va fer pobre per vosaltres, per enriquir-vos amb la seva pobresa. No seria just que, per alleujar els altres, vosaltres patíssiu estretor. Més aviat, que en el moment present, buscant la igualtat, allò que us sobra a vosaltres compensi el que els falta a ells, i si un dia els sobra a ells, que supleixi el que us farà falta a vosaltres, mirant que hi hagi igualtat. És allò que diu l'Es-criptura: «Ni als qui n'havien recollit molt els en sobrava, ni als qui n'havien recollit poc els en faltava.»

(8,7.9.13-15)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, Jesús arribà en barca de l'altra riba del llac, molta gent es reuní al seu voltant, i es quedà vora l'aigua. Mentrestant, arriba un dels caps de sinagoga, que es deia Jaire, i, així que el veu se li llença als peus i, suplicant-lo amb tota l'ànima, li diu: «La meva filleta s'està morint. Veniu a imposar-li les mans perquè es posi bé i no es mori.» Jesús se n'anà amb ell, i el seguia molta gent. [...] arriben uns de casa del cap de sinagoga i li diuen: «La teva filla és morta. Què en trauràs d'amoïnar el mestre?».

Però Jesús, sense fer cas del que acabava de sentir, diu al cap de sinagoga: «Tingues fe i no tinguis por.» I només va permetre que l'acompanyessin Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume. Quan arriben a la casa del cap de sinagoga, veu l'aldarull de la gent, que plorava i cridava fins a eixordar. Ell entra a casa i els diu: «Què són aquest aldarull i aquests plors? La criatura no és morta, sinó que dorm.» Ells se'n reien, però Jesús els fa sortir tots, pren només el pare i la mare de la nena amb els qui l'acompanyaven, entra a l'habitació, li dóna la mà i li diu: «Talita, cum», que vol dir: 'Noia, aixeca't.' A l'instant la noia, que ja tenia dotze anys, s'aixecà i es posà a caminar. Ells no se'n sabien avenir. Jesús els prohibí, de tota manera, que fessin saber què havia passat. I els digué que donessin menjar a la noia.

(5,21-43)

«I, suplicant-lo amb tota l'ànima, li diu: "La meva filleta s'està mortint. Veniu a imposar-li les mans perquè es posi bé i no es mori"»

Jesús, mestre de vida

Jean Hakolimana, prev.

La metodologia de recerca de tots els temps recorda que, per a trobar bones respostes, cal fer bones preguntes. Això afecta també l'àmbit de la fe. En el credo, quan confessem que Jesús és de la mateixa substància que el Pare, engendrat, no pas creat, etc., estem fent cristologia. És a dir, responem a la pregunta: qui és Jesús i com és? Tanmateix, aquesta aproximació, amb un rerefons filosòfic encertat, va ser fruit de la dedicació de la quarta generació de cristians, quan la fe es va expandir i es va trobar amb el pensament grec dominant en aquella zona. En els evangelis, en canvi, tenim els primers intents per una cristologia més pràctica. La gran preocupació dels evangelistes no era tant de saber qui i com és Jesús, sinó què fa. Què ens aporta quan entra en la nostra vida?

L'evangeli d'aquest diumenge hi respon ensenyant Jesús com a mestre de la vida. Els dos episodis d'una noia ressuscitada i d'una dona curada el presenten en els seus dos vessants: mestre de la vida temporal i de la vida amb majúscula. A la dona li reconstrueix el pont que connecta amb la vida social de la qual estava exclosa per la seva condició sanitària. A la noia la retorna a la vida des de la vall de la mort. Aquest vessant vivencial de la cristologia és una de les notes de la fe en què hem d'insistir avui. Més enllà de les fórmules catequètiques i teològiques, necessitem transmetre un Jesús que, quan entra en la nostra vida, no la deixa tal qual. A més de qui és i de com és en el seu misteri, necessitem que la gent comprovi un Jesús que dóna un gust diferent a la vida dels qui creuen en ell. Necessitem fer teologia per a una vida més unida amb aquell que volem donar a conèixer.



La imatge



Talita kum! Què gran és l'home quan, conscient de la seva petitesa i de la seva indigència, sap cercar el que necessita en Aquell que és veritablement gran.

El cor del mateix Déu es commou en veure l'actitud dels seus fills que acudeixen a ell com a vertader Pare.

El que estima i se sap estimat no té por de demanar.

Curació de la nena. Ilja Repin



Lit. hores: Setmana I

2 dilluns

—Sant Martí, màrtir (*s.l.)
Amós 2,6-10.13-16 / Salm 49 /
Mateu 8,12-22

3 dimarts

—Sant Tomàs, apòstol i màrtir (s.l.)
Efesis 2,19-22 / Salm 116 /
Joan 20,24-29

4 dimecres

—Isabel de Portugal, laica
(1271-1336)
—Santa Berta, religiosa (*725)
Amós 5,14-15.21-24 / Salm 49 /
Mateu 8,28-34

5 dijous

—Sant Miquel dels Sants, prevere
(1591-1625)
Amós 7,10-17 / Salm 18 / Mateu
9,1-18

6 divendres

—Santa Maria Goretti, verge i màrtir
(1890-1902)
—Sant Isaïes, profeta (765a.C)
Amós 8,4-6.9-12 / Salm 118 /
Mateu 9,9-13

7 dissabte

—Sant Ot, bisbe (1095-1122)
—Sant Fermí, bisbe (*553)
Amós 9,11-15 / Salm 84 /
Mateu 9,14-17

8 diumenge XIV de durant l'any / Cicle B

—Sant Procopi, màrtir (*303)
—Sant Edgar, laic (944-975)
Ezequiel 2,2-5 / Salm 122 / 2 Corin-
tis 12,7-10. / Marc 6,1-6

Exhortant a complir les promeses del baptisme: seguir i estimar Jesús

Visita pastoral a l'arxiprestat de Guillerries Congost – Joan Casas i Griera, prev.

Sant Pere de Valldaneu

El rector arxiprest, Mn. Joan Carles Serra, va acompanyar tot el dia el senyor bisbe en els diversos actes.

La missa fou la del 3r Diumenge d'Advent, centrada en l'evangeli del Baptista. El prelat saludà la gent i féu diverses visites als malalts. Beneí els pessebres del Casal de Sant Jordi.

Santa Maria d'Aiguafreda

La missa estacional fou a les dotze. A Aiguafreda hi havia moviment de festa popular. La gent anà arribant. Els nens de la catequesi asseguts al primer banc. Hi hagué bona participació. El rector, Mn. Joan Carles, havia preparat un full amb els cants i les pregàries catequètiques.

Signatura de llibres, visita a les Missioneres de Natzaret i a les persones grans a la residència.

Vilanova de Sau

El 7 de gener, el senyor bisbe hi arribà. Plovisquejava. El diaca Mn. Joan Tió havia encès la calefacció. Arriba el rector, Mn. Pere Oliva.

El prelat comenta les lectures de la festa del Baptisme de Jesús: «Tu ets el meu Fill, el meu Estimat, en tu m'he complagut»; paraules escollides per a exhortar a seguir i estimar Jesús seguint les promeses del nostre baptisme.

Pica-pica al cancell per no mullar-nos. El poblet de carrer únic sembla protegit per l'església, situada sobre seu, com la lloca que protegeix els pollets.

Sant Esteve de Tavèrnoles

Els responsables de la pastoral, Mn. Pere Oliva i el diaca, Mn. Joan Tió, reberen el senyor bisbe a la bella església parroquial, que s'anà omplint de gent. Assistí a la missa estacional vespertina una bonica comunitat, viva i espontània, cantaire i piadosa. Píscolabis a la sala polivalent del poble, a dos passos de l'església.

Sant Martí de Vilalleons

El 21 de gener s'hi arribava al matí amb la plana boiro-



sa. El senyor rector, Mn. Jaume Reixach, ho és des de fa trenta-vuit anys. L'església s'anà omplint perquè hi havia el cap d'any d'una família important. Tothom hi participà amb molt de respecte i el cant dels instruments hi acompanyà molt bé.

Santa Maria de Folgueroles

La missa estacional, el 28 de gener, començava a dos quarts d'una. Hi havia confirmacions. Mn. Pere Oliva arribà a l'hora venint dels Caputxins de Vic. També concelebrà Mn. Erlin, sacerdot colombià arribat per ajudar-nos en la falta de capellans. Agraïments, àgape a casa del diaca i llarga visita a Puigseslloses, visitant malalts i recordant sant Francesc Coll i Mn. Jacint Verdguer.



Curset d'estiu 2018

10, 11 i 12 de juliol

La realitat que ens envolta ens demana un canvi i hi aboca. El papa Francesc ens ho recorda i ens encoratja «que totes les comunitats procurin posar els mitjans necessaris per a avançar en el camí d'una conversió pastoral i missionera, que no pot deixar les coses com estan» (EG, 25). Tanmateix, com canviar? Què canviar?

Canviar, però cap on anar? Sovint constatem la necessitat d'un canvi, però no sabem com fer-ho. El curset d'aquest estiu ens vol oferir la possibilitat de descobrir mapes i pistes que ens hi poden ajudar.

Parlem amb la Sra. Teresa Valero, delegada diocesana de Nova Evangelització del bisbat de Solsona, coneixedora i impulsora de processos i experiències de conversió pastoral i parroquial, perquè ens introdueixi el curs que s'impartirà enguany.

Quina és la finalitat del curs?

L'objectiu que proposem per al 31è Curset d'Estiu no és altre que el que reflecteix la introducció al Pla Diocesà de Pastoral: «es tracta d'entendre que estem davant un canvi de paradigma social que demana un canvi de paradigma pastoral: una nova resposta missionera, una veritable conversió pastoral» (PDP 2014-2019, p. 19).

Perquè aquest canvi de paradigma es pugui dur a terme creiem necessari conscienciar, formar i acompanyar els agents de canvi que, amb l'ajuda de l'Esperit Sant, ho faran possible. Aquests agents de canvi són els mossens i els laics compromesos.

En què s'inspira?

El curset d'estiu s'inspira en el treball que estem duent a terme en el curs Pastors 3.0 (que és un curs pensat per a acompanyar i capacitar el rector en la conversió pastoral de la parròquia, tal com ens demana el papa Francesc) i que recull material de diversos autors, els quals estan impulsant la conversió pastoral arreu del món.

Per què creus que sacerdots i laics haurien de participar-hi conjuntament?

Aquest nou paradigma pastoral necessari per a dur terme la conversió pastoral de les nostres comunitats parroquials serà possible sempre i quan sacerdots i laics aprenguem a treballar conjuntament. L'individualisme que a vegades ens caracteritza no ens ajuda en aquest procés cap a una nova realitat missionera; transformar el nostre lideratge en un lideratge descentralitzat i que aposta per un treball en equip ens ajudarà a assolir-ho. Per aquest motiu és important que sacerdots i laics, cada un des de la seva identitat ministerial i baptismal, ens preparem per a aquest nou repte, que no és altre que el que sempre ha tingut l'Església: ser missionera.

Què podries dir del vostre equip de formadors?

L'equip de formadors que impartirà el curs està format per especialistes en el camp d'evangelització i *coachs* (o acompanyants pràctics) professionals cristians. Aquest *mix* fa possible que la formació no sigui solament teòrica, sinó que sigui viscuda com a una experiència i crida personal per a cada un dels participants.



51è Pelegrinatge a Lurdes amb malalts i pelegrins

Redacció bisbat de Solsona

El dissabte dia 16 de juny un grup de 170 pelegrins de diversos pobles de la diòcesi de Solsona van sortir cap al santuari de Lurdes de França acompanyats del nou consiliari diocesà, Mn. Joan Casals. Van viatjar amb diversos autocars: un per a la zona del Cardener, un per a la zona del Llobregat i un autocar ambulància que van anar direcció a Puigcerdà; també un altre autocar per a la zona Urgell-Segarra que va anar per Vielha.

Allà es van trobar amb el grup del bisbat de Vic. Enguany aquest pelegrinatge conjunt de les dues diòcesis fou presidit pel bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova.

El primer acte que es va dur a terme va ser la missa d'obertura, que tingué lloc a la capella de Sant Josep. Va ser presidida pel bisbe Romà, acompanyat d'alguns sacerdots d'ambdós bisbats. Mn. Lluís Ruiz, capellà del santuari, es va unir a aquesta celebració.

El diumenge al matí, després d'haver anat a buscar els malalts i pujar-los a les cadires de rodes, tots els pelegrins es van dirigir a la basílica subterrània de Sant Pius X per assistir a la celebració multitudinària de la missa internacional. Després es van fer la fotografia de grup a l'esplanada, com ja és costum en els pelegrinatges.

A la tarda els pelegrins i voluntaris van poder visitar la

casa i el museu de la Bernardeta, coneixent així una mica més la vida d'aquesta santa.

Al vespre hi va haver la tradicional i sempre emotiva processó de les torxes amb el rès del rosari en diferents idiomes i també algunes avemaries en català; aquesta processó va posar punt final a la jornada.

El dilluns dia 18 de juny va ser un dia molt intens per al grup de pelegrins, amb molts actes i activitats.



Al matí va tenir lloc la celebració de la missa en català, a la gruta de Mas-sabielle, presidida pel bisbe de Vic i concelebrada per Mn. Joan Casals, Mn. Lluís Ruiz i altres preveres. En la celebració, adreçada només als pelegrins de Vic-Solsona, es van oferir com a ofrenes un ciri, unes flors, una motxilla del servei mèdic i el pa i el vi de l'eucaristia. Després tots els malalts i acompanyants van poder passar per la gruta per demanar a la Mare de Déu la seva ajuda i protecció. Cal destacar l'ambient de silenci, emoció i fe que va envoltar tothom mentre passaven per la gruta.



A la tarda el primer dels actes va ser la celebració del Perdó amb les confessions individuals, i després l'emotiva adoració eucarística amb processó que va acabar a la basílica subterrània.

Abans de sopar el bisbe Romà va oferir una conferència sobre el lema del pelegrinatge d'enguany: «Feu el que Ell us digui.»

Com a culminació de la jornada hi va haver una vetlla de pregària preparada pels joves, amb cançons de *worship*, dirigida per un prevere del bisbat de Vic.

El dimarts va ser l'últim dia dels pelegrins al santuari de Lurdes. A primera hora del matí van participar en el viacrucis, presidit pel bisbe Romà Casanova.

Després va tenir lloc la missa dels joves a la basílica subterrània, molt animada amb cants. En acabar es va llegir una poesia feta per una feligresa de Balsareny i també uns goigs creats per un capellà de Vic.

A la tarda, com cada any, va tenir lloc un acte lúdic preparat pels joves de l'Hospitalitat. Aquest acte, que es fa cada any a l'espai La Forêt, es va haver

de canviar de lloc amb motiu de les inundacions que havien succeït feia uns dies i que havien malmès el camí.

El dimecres els pelegrins van retornar a les seves llars, cada autocar per la seva zona. Els del Llobregat i Cardener van parar a dinar al Park Hotel de Puigcerdà i van poder fer un bon àpat de germanor i comiat, amb el cant de «L'hora dels adéus».

Tots els pelegrins han manifestat estar molt contents i s'emporten un bon record de la Mare de Déu i el compromís de «fer el que Ell us digui».



El llibre

Maria, trenta-un santuaris

Àngel Rodríguez Vilagran



Editorial Claret. 146 pp.
13,30 euros.

Aquest llibre pretén mostrar la devoció a Maria a través de les advocacions que es veneren arreu de les diòcesis amb seu a Catalunya.

S'ha fet una tria intentant que fossin llocs amb prestigi quant a la història i a la devoció i que representessin cada un dels deu bisbats.

També hi trobareu tradicions populars que els envolten. És una publicació per a no ser llegida de cop, sinó per a anar-la degustant de mica en mica. Ens pot servir fins i tot de guia turística per a visitar-los els caps de setmana o en temps de vacances. I... també pot ser útil a la nostra biblioteca per a llegir-la quan volem estar, literàriament i devotament, a prop de la nostra Mare.



Glossa

Del Mundial i d'altres coses

Romà Casanova, bisbe de Vic



A l'estiu és bo que sapiguem posar una mica de distensió i que els assumptes que durant el curs ens van pesant trobin en aquests dies una mica d'alleugeriment. L'estiu d'aquest any coincideix amb el Campionat Mundial de Futbol. Països d'arreu del món hi competeixen amb les seves seleccions nacionals. Una gran part de la població, àdhuc aquells a qui no agrada gaire el futbol, segueixen aquesta competició amb més o menys «fervor» futbolístic, però amb el desig que el seu equip nacional pugui aixecar la copa de campions del món. Però, és clar, solament un equip s'endurà la copa; per tant, pertoca saber guanyar, però, sobretot, saber perdre.

En els nostres pobles i ciutats hi ha persones de moltes nacionalitats. De fet, escoltarem les expressions d'alegria en diferents equips. I, per tant, l'alegria serà més gran, perquè més vegades podrem sentir les expressions d'alegria per la victòria. I ens hem d'alegrar per la victòria dels altres. Això és cristià.

El món del futbol és ambivalent. Per una banda, és capaç d'aglutinar sentiments de molts en un objectiu concret: el suport, i el desig de la victòria. Però aquests senti-

ments i aquestes expressions no han de portar mai a l'odi o a la violència. El respecte dels uns pels altres és un valor d'humanitat que mai no s'ha de perdre. La humanitat no s'ha de perdre mai! També és una dada positiva que les nacions del món puguin competir sanament en l'esport. Tant de bo que les úniques rivalitats entre els països fossin les esportives! Trobar-se i competir sanament, amb fortalesa, però amb joc net, ens ha d'ajudar a millorar les relacions entre els pobles i nacions. L'esport ha de ser un lloc de trobament i de pau. Tot esport, però el futbol en especial, és capaç d'aglutinar i de crear un espectacle bo i sa si realment no oblidava crear una cultura autènticament humana. Un dels perills que aquest esport té és el de la frivolitat i la mercantilització, caient en el negoci i el tractament de les persones com a mercaderies amb quantitats desorbitades. El sant pare Francesc va dir a uns esportistes, recordant-los el sentit sa de la competició, que l'esport ensenya: «Poseu-vos en joc en la recerca del bé, en l'Església i en la societat, sense por, amb valentia i entusiasme. Entreu en el joc amb els altres i amb Déu; no us acointeu amb un "empat" mediocre, ans doneu el millor de vosaltres mateixos, desgastant la vida pel que de veritat és valuós i dura per sempre.»

